

POSTANOWENIE

Warszawa, dnia 17 marca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Michał Pawłowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron w dniu 17 marca 2026 r.

w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 16 lutego 2026 r. przez wykonawcę BUDIMEX Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Wytwórnę Filmów Dokumentalnych i Fabularnych w Warszawie,

przy udziale uczestnika po stronie odwołującego – wykonawcy ATLAS WARD Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu

postanawia:

1. Umarza postępowanie odwoławcze.

2. Nakazuje zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz wykonawcy BUDIMEX Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie kwoty 20 000 zł 00 gr (dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) stanowiącej równowartość uiszczzonego wpisu od odwołania.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt KIO 691/26

Uzasadnienie

Wytwórnia Filmów Dokumentalnych i Fabularnych w Warszawie zwana dalej „Zamawiającym”, działając na podstawie przepisów ustawy dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320, ze zm.), zwanej dalej „ustawą PZP”, prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na „budowę Edukatorium z Parkiem Filmowym”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 6 lutego 2026 r., pod numerem 2026/S 026-088010.

W dniu 16 lutego 2026 r. (data wpływu do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej) wykonawca BUDIMEX Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, zwany dalej „Odwołującym” lub „wykonawcą BUDIMEX”, wniósł odwołanie od czynności i zaniechań Zamawiającego polegających na ustaleniu treści dokumentów zamówienia, w tym SWZ i Załącznika nr 8 do SWZ – Wzoru / projektu umowy w sposób naruszający przepisy ustawy PZP i Kodeksu Cywilnego (dalej jako „K.C.”).

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1) art. 8 ust. 1 ustawy PZP w zw. z art. 577 § 4, art. 568 § 1, art. 647, art. 654, art. 5 i art. 353¹ K.C. w zw. z art. 16 ustawy PZP poprzez wprowadzenie do umowy niespójnych i niejasnych postanowień dotyczących zasad odbioru robót budowlanych, polegających na faktycznym braku wyodrębnienia Instytucji odbioru usterkowego, tj. uzależnieniu braku naliczania kar umownych od dokonania przez Zamawiającego „odbioru bez zastrzeżeń”, a także wprowadzeniu postanowień, które przyznają Zamawiającemu prawo odmowy odbioru robót w przypadku jakichkolwiek wad nadających się do usunięcia, co de facto daje Zamawiającemu prawo jednostronnego i arbitralnego przedłużania stanu „niezakończenia robót” i braku odbioru, mimo rzeczywistego wykonania przedmiotu umowy w zakresie pozwalającym na dokonanie odbioru z wadami nieistotnymi, co pozostaje w sprzeczności bezpośrednio z art. 654 K.C. oraz istotą odbioru częściowego lub końcowego z wadami nieistotnymi, jak i utrwaloną praktyką rynkową, godzi w istotę i naturę umowy o roboty budowlane, zasad ekwiwalentności świadczeń w umowach o roboty budowlane, stanowiąc wyraz uchylania się przez Zamawiającego od podstawowych obowiązków nałożonych na inwestora, będąc jednocześnie postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, naruszającym bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa oraz równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 1),

2) art. 8 ust. 1 ustawy PZP w zw. z art. 5 i 353¹ K.C. w zw. z art. 473 §1 K.C. w zw. z art. 483 K.C. w zw. z art. 484 § 2 K.C. w zw. z art. 16 ustawy PZP poprzez zastrzeżenie przez Zamawiającego w ramach umowy kar umownych o rażąco

wygórowanej wysokości, co jest nadmiernym i nieadekwatnym obciążeniem wykonawcy w stosunku do specyfiki realizacji i uwarunkowań rynkowych, stanowiąc jednocześnie wyraz nadużycia prawa Zamawiającego do kształtowania postanowień umownych i jego pozycji dominującej oraz będąc postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, naruszającym równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 2),

3) art. 8 ust. 1 ustawy PZP w zw. z art. 5 i 353¹ K.C. w zw. z art. 473 § 1 K.C. w zw. z art. 483 K.C. w zw. z art. 484 § 2 K.C. w zw. z art. 16 ustawy PZP w zw. z art. 436 pkt 3 ustawy PZP poprzez zastrzeżenie przez Zamawiającego w ramach umowy górnego limitu wszystkich kar umownych o rażąco wygórowanej wysokości, co jest nadmiernym i nieadekwatnym obciążeniem wykonawcy w stosunku do specyfiki realizacji i uwarunkowań rynkowych, stanowiąc jednocześnie wyraz nadużycia prawa Zamawiającego do kształtowania postanowień umownych i jego pozycji dominującej oraz będąc postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, wymuszającym na wykonawcach konieczność kalkulacji dodatkowych, niemożliwych do precyzyjnej kalkulacji, ryzyk w ramach ceny ofertowej, naruszającym równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 3),

4) art. 8 ust. 1 i art. 16 ustawy PZP w zw. z art. 433 pkt 1 ustawy PZP w zw. art. 395 K.C., art. 5 i art. 353¹ K.C. w zw. z art. 647 K.C. poprzez przyznanie Zamawiającemu prawa do odstąpienia od umowy w przypadku zidentyfikowania naruszeń określonych w umowie, które prowadzą do obarczenia wykonawcy zbyt dużym i nieuzasadnionym ryzykiem kontraktowym, w stopniu wykraczającym ponad uzasadnione potrzeby Zamawiającego, co prowadzi do niestabilności stosunku zobowiązaniowego, powoduje naruszenie zasady ciągłości i trwałości umowy o zamówienie publiczne i w konsekwencji nakłada na wykonawców ryzyka kontraktowe niemożliwe do oszacowania przy uwzględnieniu uznaniowości wdrożenia przez Zamawiającego tego mechanizmu, będąc jednocześnie postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, naruszającym bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa, godzącym w istotę i naturę umowy o roboty budowlane, a w tym stałość umowy o zamówienia publiczne, oraz równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 4),

5) art. 439 ust. 1 i 2 ustawy PZP w zw. z art. 16 ustawy PZP w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy PZP w zw. z art. 58, art. 5 i art. 353¹ K.C. poprzez wprowadzenie do umowy postanowień dotyczących zmian wysokości wynagrodzenia umownego należnego wykonawcy w sytuacji zmiany cen materiałów lub kosztów związanych z realizacją zamówienia, które są nieproporcjonalne, niedostosowane do realiów rynkowych, sformułowane w sposób wypaczający ideę waloryzacji i niejednoznaczny oraz będący sprzeczny z celem określonym w art. 439 ustawy PZP, determinując jej nieefektywność i nierealność, i tym samym utrudniają lub wręcz uniemożliwiają dokonanie waloryzacji wynagrodzenia, a jednocześnie stanowią obejście przepisów ustawy o obowiązku waloryzacji wynagrodzenia w przypadku zmiany cen materiałów i kosztów związanych z realizacją zamówienia, co godzi w istotę i naturę umowy o roboty budowlane, stanowiąc jednocześnie wyraz nadużycia prawa Zamawiającego do kształtowania postanowień umownych i jego pozycji dominującej, będąc jednocześnie postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, naruszającym bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa oraz równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 5),

6) art. 99 ust. 1 ustawy PZP w zw. z art. 16 ustawy PZP w zw. z art. 433 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy PZP, art. 455 ust. 1 w zw. z art. 5, art. 58 i art. 353¹ K.C. w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy PZP poprzez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący, niedokładny, niezrozumiały, nieuwzględniający wszystkich wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty, w tym poprzez wprowadzenie do umowy postanowień, z których wynika konieczność uwzględnienia w cenie oferty wykonania robót zamiennych, których zakresu i kosztu wykonania na etapie oferty nie da się przewidzieć, a także możliwości nielimitowanego ograniczenia przedmiotu umowy, co w konsekwencji uniemożliwia racjonalną kalkulację ceny oferty i jej przygotowanie w sytuacji, w której dyspozycja art. 433 ustawy PZP wprost wskazuje, że takie klauzule są klauzulami abuzywnymi, co prowadzi do nadużycia przez Zamawiającego prawa do kształtowania postanowień umownych i jego pozycji dominującej, będąc jednocześnie postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, naruszającym bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa oraz prowadzącą do zachwiania równowagi stron stosunku zobowiązaniowego i naruszenia zasad współzycia społecznego i praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 6),

7) art. 8 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy PZP i art. 431 ustawy PZP w zw. z art. 647, art. 5 i art. 353¹ K.C. poprzez wprowadzenie do Umowy postanowień nieuwzględniających wszystkich okoliczności realizacji zamówienia, a dotyczących zbyt krótkiego terminu na usunięcie wad i usterek bez odniesienia się do sztuki budowlanej, czasu technicznie możliwego i właściwego dla usunięcia danej wady, rozmiaru wady, co nakłada na wykonawcę zbyt duże ryzyka kontraktowe, niemożliwe do oszacowania przy uwzględnieniu uznaniowości kwalifikacji każdego z przypadków, w konsekwencji działanie Zamawiającego stanowi wyraz nadużycia prawa do kształtowania postanowień umownych i jego

pozycji dominującej, będąc jednocześnie postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, naruszającym bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa, godzącym w istotę i naturę umowy o roboty budowlane, oraz równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 7).

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści dokumentacji zamówienia, w tym Wzoru / projektu umowy w sposób wskazany w uzasadnieniu odwołania.

Z informacji przekazanej przez Zamawiającego Prezesowi Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 4 marca 2026 r. wynika, że kopia wniesionego odwołania została zamieszczona na Platformie Zakupowej Zamawiającego pod adresem: <https://wfdif.ezamawiajacy.pl> w dniu 16 lutego 2026 r. Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego zgłosił wykonawca ATLAS WARD Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu. Izba na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron stwierdziła skuteczność tego przystąpienia.

Następnie w dniu 11 marca 2026 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o umorzenie postępowania odwoławczego w zakresie zarzutów uwzględnionych przez Zamawiającego, z uwagi na dokonanie modyfikacji dokumentów zamówienia zgodnie z żądaniem Odwołującego w tej części, a także o oddalenie odwołania w pozostałym zakresie jako bezzasadnego. Uwzględniając częściowo odwołanie Zamawiający dokonał modyfikacji Wzoru / projektu umowy w zakresie dotyczącym zarzutów nr 1, 2 (częściowo) i 4 (częściowo).

Następnie w dniu 16 marca 2026 r. Odwołujący wniósł o umorzenie postępowania odwoławczego wskazując, że Zamawiający częściowo uwzględnił zarzuty odwołania poprzez modyfikację treści dokumentów zamówienia, a on cofa odwołanie w części odnoszącej się do zarzutów nieuwzględnionych przez Zamawiającego.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje:

Zgodnie z regulacją art. 522 ust. 3 ustawy PZP: „W przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu i wycofania pozostałych zarzutów przez odwołującego, Izba może umorzyć postępowanie odwoławcze na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, którzy przystąpili do postępowania po stronie wykonawcy, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca albo wykonawca, który przystąpił po stronie zamawiającego nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia części zarzutów. W takim przypadku zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu w zakresie uwzględnionych zarzutów”.

Wobec ustalenia, że Zamawiający uwzględnił w części zarzuty przedstawione we wniesionym odwołaniu, natomiast wykonawca BUDIMEX w pozostałym zakresie wycofał zarzuty odwołania, Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że zostały spełnione przesłanki do umorzenia postępowania odwoławczego w tej sprawie na podstawie art. 568 pkt 3 w zw. z art. 522 ust. 3 ustawy PZP.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku tego postępowania na podstawie regulacji art. 574-576 ustawy PZP oraz w oparciu o przepisy § 9 ust. 1 pkt 2 lit. b w zw. z § 5 pkt 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r., poz. 2437). Ze względu na umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 522 ust. 3 ustawy PZP Izba nakazała zwrócić Odwołującemu kwotę 20 000 zł 00 gr z tytułu uiszczanego wpisu od odwołania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:.....